

ЕКОНОМІЧНІ МЕХАНІЗМИ ПОБУДОВИ ЛЮДИНОЦЕНТРИЧНОГО СУСПІЛЬСТВА

Назаренко О.В., Решетняк Н.Б.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

У XXI сторіччі більшість виробничих ресурсів опиняються на межі вичерпності, лише один ресурс – творчий потенціал людини – є невичерпним. На працездатність людей дуже впливає їх психічне здоров'я. У сучасному інклюзивному суспільстві, що поєднує людей різних національностей, вірувань, фізичних можливостей, депресії стають доволі розповсюдженим явищем. За відомостями з відкритих джерел, у технологічно розвинутих країнах від депресивних станів страждає до 20 % населення: збільшується нервовість, передчуття звільнення в умовах конкуренції, самотність у мегаполісах і корпораціях. Ця проблема привертає все більше уваги у зв'язку з прискоренням глобалізації економіки та військовими конфліктами, що загострилися у багатьох країнах світу, не обминувши і Україну. Для України характерним є велика кількість військових, які повернулись із зони бойових дій на Сході і мають пристосовуватись до цивільного життя, активно сприяти будівництву оптимістичного стилю життя.

Не випадково у центрі уваги економістів, що поділяють людиноцентричну модель соціально-економічного розвитку, опинилась оцінка благополуччя на рівні країни, регіону і окремого домогосподарства. За Міжнародним індексом щастя – Happy Planet Index (HPI) у 2019 році Україна зайняла досить низьке 133 місце з 156 держав.

На макроекономічному рівні Україні потрібні серйозні зміни стратегії розвитку: надання економічної свободи головному ресурсу – мільйонам активно працюючих людей. Але початок формування відчуття щастя лежить на мікрорівні – рівні окремої людини. Людина не може бути щасливою, якщо в неї є проблеми з комунікацією, внутрішнім розвитком, цілеспрямованістю. На рівні держави необхідно глибоке розуміння потреби в позитивному стилі життя та планування першочергового виділення коштів та приміщень для реабілітаційних заходів та розвитку творчого потенціалу людей.

Відчуття щастя потрібно досягати усіма можливими засобами: розвитком оптимістичного уявлення майбутнього, тренуванням відчуття вдячності, фокусуванням на позитивних моментах сьогодення. Продуктивним, на наш погляд, було б змагання між містами України не тільки за збільшення ВВП, а і за збільшення туристичної привабливості, упорядкування культурних, історичних і «зелених» зон в містах, на підприємствах та офісах, покращення комфортності життя людей. Українські державні та громадські інститути повинні все більше уваги приділяти якості життя людей, зменшенню нерівності в доходах, стимулюванню власного, внутрішнього виробництва та науки, формуванню патріотичної еліти суспільства, розвитку творчих здібностей кожного громадянина країни. Бо саме творчість талановитих і щасливих людей є невичерпним економічним ресурсом, який спроможний подолати виклики XXI сторіччя.